

“เริ่มต้น...ถนนสีขาว”

วันนี้มีน้อง นศ.พยบ มาฝึกงานที่ตึก ตอนแรกนี่ก็น้องปี2 พอถามได้ความว่าเป็นน้องปี1 นี่ก็แอบตกใจเล็กน้อยว่า ทำไมสมัยนี้น้องได้ฝึกงานเร็วจัง ปรากฏว่าเป็นการฝึกปฏิบัติของ “วิชาบำบัดทางการพยาบาล”

วันนี้พี่ที่ตึกพาน้องๆฝึกปูเตียง ด้วยความที่ยังปี1 ก็เลยยังพาทำอะไรมากไม่ได้ ครูคลีนิกก็จะพาน้องๆทำกิจกรรมง่ายๆ คุยกับคนไข้ ดูแลกิจวัตรประจำวัน เวลาจะทำกิจกรรมกับคนไข้ ก็จะพากันไปพร้อมกัน เดินตามหลังครูคลีนิกเหมือนลูกเปิด ถามอะไรก็ตอบงๆ ทำหน้าตาน่าสงสาร ดูแล้วก็นึกถึงตัวเองสมัยเรียน555+

คนไข้กับญาติ ส่วนใหญ่ก็จะมองด้วยความเอ็นดู บางคนก็บอกอยากให้ออกเรียนพยาบาลบ้าง แต่บางที่จับคนไข้หน่อย ญาติก็มองเหมือนหวาดระแวง อันนี้ก็ต้องเข้าใจ เพราะเราคือนักเรียนมาฝึก ญาติเค้าก็จะกังวลเป็นธรรมดา ตอนสมัยพี่ฝึกงาน ญาติบางคนไม่ให้แตะคนไข้เลยก็มี..

ชุดฝึกงานสมัยนี้ก็ช่างน่ารัก สมัยก่อนชุดสีฟ้า แต่ตอนนี้ชุดสีขาว ดูสะอาดสะอ้าน มีอัตลักษณ์ไม่เหมือนใคร เก็บผมเรียบร้อย ทาแป้งน้อยๆ ไม่ต้องปิดแก้ม นี่คือเอกลักษณ์ของเด็กพยาบาล มข.

ได้แต่หวังว่า ให้น้องๆมีความสุขกับวิชาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน แต่อีกนัยหนึ่งก็ใจหาย ว่าจะมีสักกี่คนกันนะ ที่จะมีมีความสุขกับการทำงานนี้จริงๆ....